

Çıvgın

– AuBaDe) · 24 Kasım 2021

ben ırmakların sesine gidiyorum
söyleşecek kimse olmayacak
bir ev yapacağım sazlardan
o uzak yoldan, o eski dünyaya
selam size diyeceğim

ey gökler, ey vadiler
ey zühre'nin aydınlatan pusulası
yolumu kaybedersem eğer
üzülmem hiç kaybolmaya değer

algımdır, İlahi kader mi
rebap nağmesinde, aykaçın sesinde
buluğ çağının ötesinde
yeryüzü efsanelerinin seyrine
zaman ırmağında yıkanmak için gidiyorum
hayat çizgisinde oylumun başlangıcına
ırağın kadim sınırlarından söz ediyorum
iksirin halis tadını biliyorum
ah ne kadar çıvgın

tutkunun başlangıcında renklerin değişimi
bir ışık ovası var reyhan kokuyor
bir dağ yolu var düşümden daha yeşil
belki bir duyumsamadır
belki bir var oluşturun

bütün gücümle bağırdım doyasıya
içimde hiç ses kalmadı
bitap düştüğüme bakmayın
mest olmuş haldeyim.
oh ne güzel kimsesizim, kimsesiz